دستور ۸ ربیع الثّانی ۱۴۰۶ (۱۳۶۴/۹/۳۰)

حضرت حاج سلطان حسین تابنده بیدختی گنابادی رضاعلیشاه ثانی طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم و علیه اتوکّل و به نستعین

هو

۱۲۱

بعرض برادران ایمانی می‌رساند:

با آنکه چند سال قبل تذکّرات و دستورات لازمه دربارهٔ روش فردی و اجتماعی فقراء وفقهم الله داده شده معذالک بعضی مطالب را لازم دانستم که تذکّر دهم.

۱. فقراء باید کاملاً رعایت آداب شرع مطهر را نموده و در رفتار و گفتار خود از دستورات شارع مقدّس و ائمهٔ هدی علیهم السّلام تخطی نکنند و فرمایش معصوم: **کوُنوُا لَنا زَیناً وَ لاٰ تَکوُنوُا لَنا شَینَ**[1] را در نظر داشته باشند. مخصوصاً آداب نماز جماعت را نهایت مراقبت داشته باشند که در اقتداء و شرائط آن اشتباه نکنند حتّی از اتیان مستحبّات مخصوصاً بیداری اسحار و مراقبت در ادعیه و استغفار و قرائت قرآن و دوام طهارت که تأکید شده غفلت نکنند و چون لازمهٔ عمل باحکام اطلاع و علم به آنها است رسالهٔ عملیه را مطالعه نمایند که دستور مرجع عالی قدر تقلید را بدانند. و کوتاهی در انجام وظائف شرعیه باعث سخط خدا و پیغمبر و ائمه علیهم السّلام می‌باشد، فقیر باید در رفتار و گفتار خود سرمشق دیگران باشد نه آنکه باعث ایراد و اعتراض بیگانگان نسبت به سلسله و بزرگان گردد بلکه رفتار خلاف آنان در حقیقت دشمنی با بزرگان است.

۲. فقراء باید اتّحاد و اتّفاق و برادری را حفظ کرده و مصالح اجتماعی فقری را هم در نظر گرفته و بر منافع مادّی شخصی ترجیح دهند و مصداق **یؤْثِروُنَ عَلی اَنْفُسِهِمْ وَ لَوْکانَ بِهِمْ خَصاصَةٌ**[2] باشند و در رفع گرفتاریهای همگی بکوشند و از بدگوئی و غیبت و تهمت که از گناهان کبیره است پرهیز نمایند.

۳. در اجتماعات غیر مذهبی نیز مراقبت کنند که امری برخلاف دستور شرع مقدّس واقع نشود و از مذاکرات بیهوده و شب نشینیهائی که باعث اتلاف وقت و بطالت و موجب غفلت از یاد خدا و بلکه زحمت خانواده شان می‌باشد خودداری کنند. فقیر طبق آنچه شرع مقدّس فرموده به هیچ وجه راضی نیستم که فقراء در جلسات بیهوده و لهو و لعب شرکت کنند و این امر باعث بدبینی غیر فقراء نیز می‌باشد و اگر چند نفر که خود را فقیر بنامند در این قبیل مجالس حاضر شوند ساده لوحان و افراد بی‌اطلاع گمان کنند که همهٔ افراد فقراء این حالات را دارند و نسبت به سلسله بدبین می‌شوند. باید همهٔ افراد مخصوصاً کسانی که جدیداً در طریق فقر وارد شده‌اند از معاشرت با افرادی که نسبت به مقدّسات دین و مذهب بی‌علاقه و بی‌قید می‌باشند اجتناب کنند که همنشین بد باعث خرابی حال و گفتار و کردار می‌گردد. مخصوصاً اگر خدای ناکرده خلاف شرعی هم در بین باشد و همانطور که شرب خمر و حشیش شرعاً حرام است تریاک و سایر مواد مخدّره نیز حرام و

فقراء باید کاملاً از آنها هم خصوصی و هم اجتماعی دوری کنند که ارتکاب به این محرّمات باعث سخط خدا و رسول و بزرگان دین است.

۴. قرآن مجید را مرتّباً قرائت کنند و هر کدام به اندازهٔ فهم خود از آن بهره‌مند شوند و اگر بتوانند در معانی آن تفکّر و تدبّر نموده بهره بردارند و اگر عربی نمی‌دانند باز هم خود قرائت قرآن با دقّت و خلوص نیت و توجّه به حق اجر و ثواب دارد و باعث برکت صوری نیز می‌باشد.

۵. برادران دینی از اظهار عقائد شخصی و تفسیر به رای در مطالب فقری و مسائل عرفانی خودداری کنند که ممکن است گاهی بعضی مطالب برخلاف نصّ صریح قرآن و احادیث مرویه از مصادر عصمت علیهم السّلام و بیانات عرفا و علمای الهی باشد. که اضافه بر آنکه خطا است و خلاف رضای بزرگان می‌باشد بیگانگان نیز بدان ایراد و اعتراض نمایند ما باید تا ممکن شود رفع ایراد و بدگوئی دیگران بنمائیم نه آنکه به دور شدن آنان بواسطهٔ رفتار و گفتار خود بیفزائیم. در امور سیاسی نیز کسانی که وارد نیستند و اطلاعی ندارند به هیچ وجه اظهار نظر نکنند مخصوصاً در مجالس فقری و مذهبی که باید فقط برای امور دینی و معنوی اجتماع نمایند.

۶. از اجتماعات زیاد در استقبال و بدرقه از مأذونین و تظاهرات در معابر عمومی و مجامع که باعث حسد مغرضین و معاندین می‌شود خودداری کنیم و نشستن زیاد نیز پس از ختم مجلس و همچنین توقّف برای صبحانه یا نهار یا شام در محلی که مأذونین وارد می‌شوند شایسته نیست و برخلاف سادگی و بی‌آلایشی می‌باشد و ممکن است اجتماع ما را فقط بمنظور امور مادّی گمان کنند نه برای امر دین.

۷. خواهران ایمانی باید نهایت رعایت در حفاظ و حجاب اسلامی داشته باشند که بارها شفاهاً هم تذکّر داده و امر نموده‌ام و در معاشرتها نیز دستورات شریعت مطهره را بکار بندند و مخصوصاً مجالس مذهبی را با احترام تامّ نگریسته از سخنهای بیهوده و لغو و مزاح و هیاهو دوری کنند و آبروی خود و سلسله را محفوظ بدارند و فقط برای رضای خدا و یاد او و عبادت و توسل بزرگان دین حضور یابند.

امیدوارم خداوند به همهٔ ما توفیق اطاعت و پیروی اوامر بزرگان دین عنایت فرماید و ما را بر آن بدارد که رضای او در آن است و از راهی باز دارد که خلاف امر و فرمان است. والسّلام علی من اتبع الهدی و اجتنب الغی و الرّدی. مورخهٔ هشتم ربیع الثّانی ۱۴۰۶ تولّد حضرت امام حسن عسکری﴿ع﴾، سی‌ام آذر ۱۳۶۴.

فقیر سلطانحسین تابنده گنابادی رضاعلیشاه

---

۱. زَین ما باشید و شَین ما نباشید.

۲. سورهٔ حشر، آیهٔ ۹. بر خویش برگزینند هرچند تنگدست باشند.